

Aventuri în Amazonia

Aventuri în Amazonia

Horace Banner

Traducere de Timeia Viman

Casa Cărtii, Oradea

2013

Amazon Adventures © Copyright 2002 Christian Focus Publications

Published in 2002 by Christian Focus Publications, Geanies House, Fearn, Tain, Ross-shire, IV20 1TW, Great Britain
All rights reserved.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură,
traducerea Dumitru Cornilescu.

Aventuri în Amazonia

de Horace Banner

Copyright © 2013 Casa Cărții

OP 2, CP 30

410670, Oradea

Tel./Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României Banner, Horace

Aventuri în Amazonia / Horace Banner ;

trad.: Timeia Viman. - Oradea : Casa Cărții, 2013

ISBN 978-606-8282-57-2

I. Viman, Timeia (trad.)

821.111-93-97=135.1

Traducerea și tehnoredactarea: Timeia Viman

Editarea: Fidelia Stroe

Coperta: Marius Bonce

Desenul de pe copertă: Andrada Manuela Pleșa

Despre autor

Horace Banner a fost un misionar-pionier care a slujit în cadrul organizației Unevangelised Field Mission (UFM Worldwide). A îndrăgit oamenii din pădurile tropicale amazoniene și, pentru mai bine de patruzeci de ani, urmând chemarea lui Dumnezeu, și-a pus viața la dispoziția Domnului și a lucrat cu populația kayapo. Horace și Eva, soția lui, au acceptat cu bucurie să împlinească chemarea din partea Domnului de a sluji printre oamenii din Brazilia. Au dat dovadă de un curaj deosebit, de perseverență și multă iubire, fiind primii misionari care au trăit în mijlocul acestor oameni sălbatici dintr-o așezare tribală.

Horace și Eva, apoi copiii lor, Jessie Mae și James, au reușit să se pună în locul lor și să se integreze în cultura lor. S-au raportat bine la băștinași și au ajuns să fie acceptați și îndrăgiți de ei. Horace a preluat sarcina de a pune limba kayapo într-o formă scrisă. Mai târziu, el a tradus pasaje din Biblie în limba kayapo și a scris imnuri pe care indigenii încă le mai cântă. Pacea a luat locul violenței în acea regiune și o parte dintre ei au ajuns să-L cunoască și să-L iubească pe Domnul Isus. Horace a fost, pentru tribul kayapo, predicator, învățător, vindecător, frate, prieten

și sprijin de nădejde în multe feluri. Și-a făcut un renume, a ajuns o autoritate în cultura Kayapo și a fost numit cetățean de onoare al Braziliei, oferindu-i-se o medalie în semn de recunoaștere a slujirii sale extraordinare în acel ținut.

Mai mult decât orice, Horace Îl cunoștea și Îl iubea pe Dumnezeu. Cu o deosebită modestie și cu un altruism rar întâlnit, el vedea în fiecare ne caz o șansă deosebită de a se apropia de Mântuitorul lui. Plăcerea lui era să îi aducă pe alții la Mântuitorul lui, neprecupețind niciun efort. Dorința lui arzătoare era ca oamenii să vadă în viața lui înțelepciunea, dragostea și puterea lui Dumnezeu. Fie ca Domnul secerișului să-i cheme pe mulți alții să urmeze pilda acestui om evlavios și să se alăture misiunii în care el a slujit atâta timp!

George P. Rabey
UFM Worldwide

UFM Worldwide

UFM Worldwide a fost înființată în 1931 sub numele „The Unevangelised Fields Mission”. Scopul misiunii este de a răspândi Evanghelia la oamenii neevangelizați din întreaga lume.

Primii misionari UFM au acționat în Brazilia și Congo. În prezent, sunt implicați în această lucrare 85 de misionari care au câmpul de misiune în Africa, Asia, Asia-Pacific, Europa și America de Sud.

Misionarii UFM sunt creștini evanghelici care au o chemare clară pentru misiune, confirmată de bisericiile lor locale.

Prioritatea UFM este să împărtășească Evanghelia oamenilor care nu au mai avut șansa să audă Vestea Bună. Ei își concentrează activitatea în special pe evanghelizare, plantare de biserici și formarea liderilor.

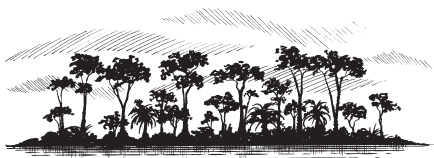
UFM colaborează cu biserici, considerând că misionarii sunt trimiși de biserici, nu de agenții misionare. Ei fac echipă cu bisericile naționale pentru evanghelizarea de pionierat. Lucrarea se dorește a fi interdenominațională și sunt incluși toți cei care își declară credința evanghelică. Misiunea își oferă, cu bucurie, sprijinul pentru ca misionarii să ajungă în orice țară a lumii.

Mai multe informații despre UFM Worldwide se pot obține scriind la sediul central din Swindon sau pe site-ul www.ufm.org.uk.

Cuprins

Despre autor	6
UFM Worldwide	8
Țiparul electric	11
Musca efemeră albă	19
De seama coșului	25
Renegatul din junglă	31
Marea doamnă	39
O masă de Crăciun neobișnuită	47
Cu tapirul nu e de joacă!	55
Un pont de la împlânzitorul de elefanți	63
Broscuțele ne arată calea	71
Casa închisă	77
Iată ce poate face un kinkaju!	83
Test Amazonia	90
Răspunsuri	92

Un țipar electric
poate produce electricitate
de nu mai puțin de 500 de volți!

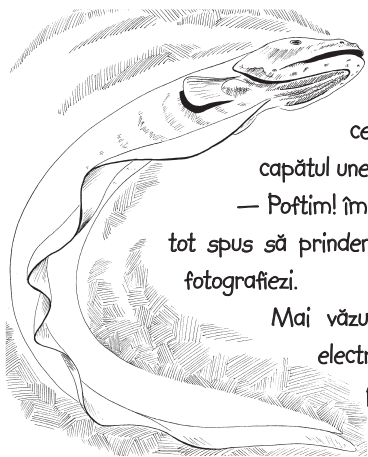

Țiparul electric

Într-o duminică dimineată, în loc să meargă la școala duminicală cum era de cuviință, băieții tribului kayapo erau de negăsit. Trezindu-se flămânzi, se vorbiseră să meargă la pescuit.

Nu erau departe, dar, pe când se întoarseră ei cu canoele, orele de școală se terminaseră. Și, încă înainte de a fi fost văzuți, tot satul știa că nu veneau cu mâinile goale. Când nu-i nimic de vânat sau captura de la pescuit este mică, indienii-kayapo se rușinează și intră în sat pe furiș, evitând să fie văzuți de cineva. Când prind însă ditamai captura, fac un tămbălău în toată regula. În acea duminică dimineată, strigătele erau așa de puternice, ca și cum ar fi ucis un jaguar!

Băieții erau bucuroși
nevoie mare, în timp ce
urcau malul râului. Adu-
ceau ceva viu, atârnat la
capătul unei funii. Era un țipar electric!

— Poftim! îmi spuse unul dintre ei. Ne-ai
tot spus să prindem unul viu. Acum poți să-l
fotografiezi.

Mai văzusem de multe ori țipari
electrici, dar fie morți, fie scli-
pind prin apă.

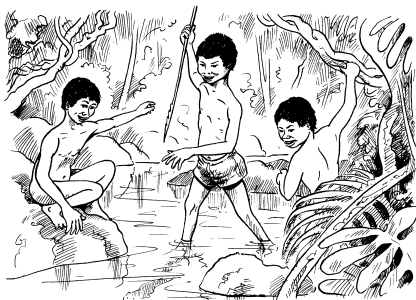
— Agățați-l, vă rog,
de prăjina aceea!

Nu era o treabă ușoară, dar flăcăii se fereau cu mare aten-
ție din calea creaturii care se zvârcolea în toate părțile. Am
băgat de seamă că era legat cu o sfoară cât se poate de uscată.
Experiența îi învățase pe micii pescari bazele izolării electrice.
Carevasăzică, strămoșii lor au învățat de șocuri electrice înaintea
alor noștri!

Țiparul nu era foarte mare, având o lungime de doar un
metru și ceva și gros cât brațul unui om. Nu putea fi confundat
cu un șarpe, întrucât corpul lui verde-închis nu avea solzi și, pe
partea ventrală, de la coadă până la cap, i se vălurea o aripioară
subțire. Pe capul turtit se vedeau cei mai micuți ochi posibili și o
gură căscată. Sfoara îi era trecută prin branhiile.

Băieților nu le-a scăpat interesul meu pentru victima lor.

— Ai ochii albiți din cauză că am pescuit în Ziua Domnului? mă întrebă unul dintre ei. („Ochi albiți” spun ei când se referă la supărare.)

Poate că mă supăra faptul că nesocotiseră școala duminicală, dar interesul meu pentru țiparul electric era vădit.

— Așadar, iată țiparul electric – dinam, baterie și bobină de descărcare toate la un loc –, gata să transmită șocuri electrice în dreapta și-n stânga, fără excepție! făcui eu, dus pe gânduri.

Citisem undeva că un țipar poate produce curent electric de până la 500 de volți, așa că am intrat în casă după voltmetru. S-ar putea să funcționeze dacă ating contactul pozitiv de coada sau aripioara peștelui și leg la pământ contactul negativ.

— Nu-l atinge, c-o să te trântescă la pământ! țipară băieții. Lasă-l să moară mai întâi. Atunci nu mai curentează pe nimeni.

M-am lăsat convins ușor. Nu mai era nimic de făcut, decât să așteptăm ca țiparul electric să moară. Mă apăsa gândul

că toată acea electricitate trebuia să fie irosită. Mă gândeam la ceea ce s-ar fi putut face cu cei 500 de volți dacă ar fi fost folosiți într-un mod util. Când te gândești că toată electricitatea pe care au produs-o vreodată țiparii electrici s-a consumat în șocuri electrice care au curentat mici crabi și plevuști sau de care s-au speriat cei mai mari. Atâta lumină, căldură și putere potențiale irosite pe degeaba!

Țiparul mort fu dat jos și înmănat băieților, care, parcă mai flămânzi ca niciodată, se pregătiră pentru ospăț. M-am uitat cu mare băgare de seamă cum băieții pregătiră peștele, tăindu-l felii, dar nu am văzut nimic în acea creatură care să semene cu o centrală electrică. Inima îi era foarte aproape de gură și am fost surprins să văd o inimă atât de mică pentru un corp atât de lung și solid.

Oamenii tribului kayapo au credința că se vor asemăna cu ceea ce mănâncă. Ei mănâncă maimuțe ca să devină duri și zgomotoși, mănâncă jaguari ca să fie puternici și țipari electrici,

ca să devină răi. Cu cât se fac mai puternici și mai sălbatici, cu atât cresc șansele ca să devină într-o zi căpetenia tribului. Prietenii mei kayapo cred că ai avea multe de învățat de la un țipar electric... cum să devii mai sălbatic și mai înspăimântător. Ei ar spune că Dumnezeu a creat țiparul ca să ne arate cum să fim sălbatici și înspăimântători. Eu aș spune mai degrabă că Dumnezeu a făcut țiparul electric ca să învățăm de la el cum să nu fim!

Oamenii din triburile din junglă au idealurile lor. Toți eroii lor legendari sunt războinici neînfricați cu superputeri, arme magice și pricepuți la omoruri. Cum se minunează ei la povestirile misiionarilor despre Domnul Isus care nu se aseamăna nici pe departe cu nicio persoană pe care au cunoscut-o sau și-ar fi închipuit-o ei vreodată. Nimeni nu a fost vreodată atât de puternic. Numai Isus a putut afirma: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.” Și chiar dacă Isus deținea atâta putere, oamenilor le făcea plăcere să-L cunoască.

Isus a vindecat pe mulți oameni. Multe boli au fost vindecate prin puterea Lui. Prin puterea Sa, Isus a potolit valurile, a scos afară demoni și chiar a înviat morți. La Isus, „toată-puterea” se îmbina cu „toată-iubirea”.

Isus vrea să fim ucenicii Lui, să învățăm de la El. De unii singuri, niciodată nu am putea să fim ca El. Firea noastră umană este plină de trufie, egoism și răutate. Privirea noastră, cuvintele rostite și faptele noastre nechibzuite și izvorâte din răutate pot produce multă durere.

Când echipamentele electrice funcționează cum trebuie, nu sunt șocuri electrice și nici risipă de energie. Dacă e nevoie de lumină, nu trebuie decât să apeși butonul, iar dacă e nevoie de căldură sau energie electrică, trebuie doar să conectezi la priză. Dacă acțiunile, privirile sau cuvintele noastre sunt ca niște șocuri electrice, înseamnă că ceva nu e în regulă cu noi și e ceva care ar trebui îndreptat.

Domnul Isus dorește să îndeplinească aceasta și apoi să facă din noi ceea ce, prin firea noastră, nu am reuși niciodată. El dorește să ne facă asemenea Lui. Înainte ca El să înceapă să lucreze în noi, trebuie să facem un pas, și anume să-L primim ca Mântuitor și Domn. Atunci,

Duhul Sfânt vine în inima noastră și, odată cu El, primim viața și lumina, dragostea și puterea lui Dumnezeu.

Ce lucru minunat este să Îl cunoști pe Domnul Isus, să crezi în El și să știi că El lucrează în noi și prin noi! Tot ce primim și orice face El pentru noi trebuie să dăm mai departe, nu să ținem pentru noi. În lume sunt atâția oameni nevoiași, triști, singuri, descurajați, păcătoși. Isus vrea să împlinească nevoile acestor oameni folosindu-Se de noi.

